

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915010043
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915010043.3

Rozhodnutie

1T/11/2015-80
IČS: 5915010043

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému D. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.04.2015 v Ružomberku takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný

D. D., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalé bydlisko W., C. č. XXXX/XX, rozvedeného, nezamestnaného, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

hoci je podľa § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 9P/38/2014-26 zo dňa 30.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.08.2014, povinný platiť výživné na maloletého syna W. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- eur mesačne od 05.08.2014 vždy do každého 15.dňa v mesiaci k rukám matky K. D., rod. H., svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne neplní od 05.08.2014 doposiaľ s výnimkou mesiaca december 2014, kedy uhradil na výživnom sumu 60,- eur, čím dlhuje na výživnom sumu vo výške 420,- eur k rukám matky K. D., rod. H., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom W., C. č. XXXX/XX, pričom D. D. je od 18.01.2013 doposiaľ vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor služieb zamestnanosti, Námestie Slobody č. 9, Ružomberok, podpora z nezamestnanosti mu priznaná nebola, nepoberá ani dávky v hmotnej núdzi, žije sa nezisteným spôsobom, je evidovaný v databáze zákazníkov spol. Orange Slovensko, a.s. s aktívnym paušálnym číslom, kde od 01.08.2014 doposiaľ uhradil na faktúrach najmenej 395,16 eur, je vlastníkom a spoluvlastníkom nehnuteľností na listoch vlastníctva č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX v k. ú. Q.,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. d), j) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá primerané obmedzenia spočívajúce v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, v skúšobnej sa zamestnať alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Na D. D. podala Okresná prokuratúra Ružomberok obžalobu pre podozrenie zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené vo výrokovej časti obžaloby zo dňa 02.02.2015 č. k. 2Pv 10/15/5008-5 s tým, že ku dňu podania obžaloby D. D. dlhoval na výživnom sumu 300,- eur.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 02.03.2015, na ktoré sa obžalovaný nedostavil, doporučenú zásielku na adrese, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie, neprevzal (čl. 55). Obžalovaný sa nedostavil ani na ďalší termín pojednávania, ktoré bolo nariadené na deň 11.03.2015, pričom napriek žiadosti súdu nebol ani predvedený príslušníkmi polície. Obžalovaný sa sám dostavil na Okresný súd Ružomberok dňa 12.03.2015, pričom po poučení v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vyhlásil, že dlhované výživné v plnej výške uhradí. O tom, že sa voči nemu vedie trestné konanie, sa dozvedel od manželky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Vypovedal, že momentálne je nezamestnaný, v krátkej dobe ale očakáva prácu a má veci pripravené tak, aby mohol výživné uhradiť. Bol poučený, že ak sa nedostaví na oznámený termín hlavného pojednávania na deň 01.04.2015, súd rozhodne aj v jeho neprítomnosti, pričom môže vykonať aj ďalšie dôkazy, a to bez jeho výslovného súhlasu.

Napriek riadnemu predvolaniu sa obžalovaný na termín pojednávania dňa 01.04.2015 nedostavil, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, a to ani dodatočne.

Podľa § 252 ods. 2 písm. a), b), c) Trestného poriadku, v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

- a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,
- b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní alebo skrátrenom vyšetrowaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania alebo skrátreného vyšetrowania,
- c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia ak súd rozhodne, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného, možno za podmienok uvedených v § 263 ods. 3 prečítať zápisnice o výsluchu spoluobžalovaných, svedkov a znalcov aj bez súhlasu obžalovaného.

Obžalovaný bol na hlavné pojednávanie včas a riadne predvolaný, termín pojednávania vzal na vedomie pri výsluchu pred Okresným súdom Ružomberok dňa 12.03.2015. Zároveň mu bola daná aj možnosť, aby do termínu hlavného pojednávania uhradil zameškané výživné navýšené o ďalší mesiac vzhľadom k uplynutiu doby od podania obžaloby na tunajšom súde.

Vzhľadom k tomu, že podľa názoru súdu boli splnené podmienky na konanie v neprítomnosti obžalovaného, súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pričom vykonal dokazovanie prečítaním jeho výpovede z prípravného konania, vypočul poškodenú K. D., prečítal listinné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní.

Obžalovaný pred povereným príslušníkom policajného zboru v prípravnom konaní uviedol, že s obsahom uznesenia o vznesení obvinenia súhlasí, po poučení o účinnej ľútosti využil svoje právo a uviedol, že dlh vo výške 300,- eur na výživnom uhradí v plnej výške do konca mesiaca január 2015.

K. D. pred súdom uviedla, že obžalovaný naposledy zaplatil výživné v mesiaci december 2014 vo výške 60,- eur. Neplnením vyživovacej povinnosti sa syn W. nedostal do stavu núdze, avšak ona má len minimálnu mzdu a prakticky celý príjem spotrebuje na bežné životné náklady. Obžalovaný - bývalý manžel žije s nimi v spoločnej domácnosti, avšak neplatí za byt, podieľa sa len polovicou na úhrade inkasa, pokiaľ urobí nákup, kupuje len základné potraviny, nekupuje žiadne mäso, čistiace prostriedky. Vypovedala, že za bývalého manžela uhradila nedoplatok na zdravotnom poistení vo výške 2.700,- eur, nakoľko sa bála, že prídu o byt a za týmto účelom si zobrala aj pôžičku, takisto jej otec vyplatil za obžalovaného pôžičku vo výške 304,- eur, nakoľko im hrozila exekúcia. Od podania obžaloby až do vyhlásenia rozhodnutia obžalovaný napriek prehláseniu pred povereným príslušníkom polície, resp. pri výsluchu na Okresnom súde Ružomberok dlhované výživné neuhradil.

Z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9P/38/2014-26 zo dňa 30.06.2014 vyplynulo, že týmto rozsudkom bolo manželstvo navrhovateľky K. D. a odporcu - obžalovaného rozvedené, pričom súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletý W., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvedení zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom maloletého budú na čas po rozvedení zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia. Obžalovaný sa zaviazal prispievať na výživu maloletého W. výživným vo výške 60,- eur vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené.

Z potvrdenia o návšteve školy vyplynulo, že W. D. je žiakom 9. ročníka Základnej školy v Ružomberku. Trestný spis obsahuje aj prehľad plnenia, resp. neplnenia si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, tento nie je vedený v evidencii Okresnom úrade Ružomberok na odbore živnostenského podnikania. Spisový materiál obsahuje správu Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, z ktorého je zrejme obdobie trvania zamestnaneckých pomerov u obžalovaného od roku 1992 do 17.01.2013. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok vyplynulo, že obžalovaný D. D. je od 18.01.2013 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Obžalovaný nenahlásil vyživovaciu povinnosť, nie je a ani nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi.

Zo správ telefonických operátorov Orange a O2 Slovakia, s.r.o. vyplynulo, že obžalovaný D. D. je vedený v databáze zákazníkov u spoločnosti Orange Slovensko, a s., pričom od 01.08.2014 do dňa podania obžaloby uhradil na faktúrach najmenej 395,16 eur. Hoci je evidovaný v databáze zákazníkov mobilnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. od 04.09.2014 na dobývacej kreditnej karte nebolo vykonané žiadne dobíjanie. Z výpisu katastra nehnuteľností vyplynulo, že obžalovaný je vlastníkom viacerých nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, XXXX a XXXX v k.ú. Q.. Je držiteľom osobného motorového vozidla značky Volkswagen Sedan s evidenčným číslom RK607AE. V registri priestupkov, ani v registri trestov nemá žiaden záznam.

Na základe takto vykonaného dokazovania, postupujúcim tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán (§ 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku), s prihliadnutím na ustanovenie § 122 ods. 13 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že bolo možnosťou obžalovaného plniť si súdom vyživovaciu povinnosť vo výške, na naplnenie ktorej sa zaviazal v

rámci uzavretej rodičovskej dohody pri rozvode manželstva s matkou maloletého W. D.. Obžalovaný napriek tomu, že je evidovaný na úrade práce, oficiálne nemá žiaden príjem, živí sa neznámym spôsobom. Napriek tomu, že mu bola daná možnosť, aby uhradil dlhované výživné, na úhradu ktorého sa opakovane zaviazal, či už v prípravnom konaní alebo pri výsluchu pred súdom, túto možnosť do vyhlásenia rozhodnutia nesplnil a tým teda nevyužil ustanovenie o účinnej lútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že od podania obžaloby až do vyhlásenia rozhodnutia obžalovaný dlhované výživné, ale ani bežné výživné neuhradil, napriek tomu, že je nezamestnaný, tvrdil svojej bývalej manželke, že pracuje. Táto však predložila súdu viaceré doklady nasvedčujúce tomu, že obžalovaný vytvára ďalšie dlhy, pričom minimálne pri rozumnej miere opatrnosti mohol výživné aspoň v minimálnej výške platiť, a to napriek tomu, že s poškodenou a synom žije v spoločnej domácnosti, avšak ako to vyplynulo z výpovede poškodenej, na spoločnú domácnosť prispieva len v minimálnej miere. Súd je toho názoru, že obžalovaný D. D. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o zavinenie úmyselné, prinajmenšom v rozsahu § 15 písm. b) Trestného zákona, pretože vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Obžalovaný sa k samotnému skutku nevyjadril s tou výnimkou, že dlhované výživné uhradí.

Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodičov voči maloletým deťom. Motív je jednoznačný a v konkrétnom prípade ide o ľahostajný prístup obžalovaného k plneniu si zákonnej povinnosti vyživovať svojho syna.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho osobné pomery a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný v mieste bydliska bližšie hodnotený nie je, doposiaľ nebol súdom trestaný, nemá záznam v registri priestupkov. Ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného súd hodnotil skutočnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona).

Na základe takto zisteného stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vychádzajúc zo všeobecných zásad pri ukladaní trestov, ktoré sú vyjadrené v ustanoveniach § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 1 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý mu súd uložil vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Súd je toho názoru, že hrozba trestom, ako aj uloženie primeraného obmedzenia spočívajúce v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, spĺňa účel sledovaný zákonom, preto výkon trestu u obžalovaného podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej bola súdu doručená fotokópia poštového poukazu podaného na Pošte Ružomberok dňa 08.04.2015. Týmto poštovým poukazom obžalovaný dokladoval, že dlhované výživné v rozsahu 420,- eur k rukám matky K. D. uhradil. Je na obžalovanom, aby preukázal úhradu zameškaného výživného, pretože poštový poukaz je datovaný dňom 01.04.2015, ale na prepravu bol daný až 08.04.2015, ktorým dňom bol doručený aj súdu.

Okresný súd Ružomberok

dňa 01.04.2015

JUDr. Ivan ŠTEPITA

s a m o s u d c a

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.